

Jernbanenettet; jeg vedkjender mig endvidere, at jeg bestandig vil stemme for enhverformelig fornuftig Udvidelse af det bestaaende Jernbanenet, selv om Straffen for denne Stemmegivning skulde blive den, at en Indkomstskat blev paalagt ene dem, der vare for, at Jernbanenettet blev udvidet; men jeg maa dog bede om, at dersom Straffen skal dikteres, den da ikke maa blive haardere; end den bør være, jeg mener ikke haardere, end at det kun bliver Rentedifferencen af de Kapitaler, der ville medgaa, som skal indkræves i overordentlig Skat, thi det forekommer mig temmelig haardt, at der skulde anlægges Jernbaner for Indkomstskatten; naar den derimod indskrænktes til denne Rentedifference, skal jeg for mit personlige Vedkommende være meget beredvillig til at bære den, dersom det gjøres nødvendigt. Hvad særlig angaar de Jernbaner, som der her ved Behandlingen af Finantsloven nærmest er Tale om, nemlig Banerne til Gøbjerg, da betragter jeg dem ikke slet saa gunstig som det ærede Medlem her foran mig (Rtær), hvis Anskuelse jeg for Dyrigt fuldkommen kan dele. Han vurderede dem til omtrent $\frac{1}{2}$ af den virkelige anvendte Udgift. Saa høit kan jeg ikke gaa med Hensyn til det Stykke Bane, som her er under Dmtale. Jeg maa her bemærke, at jeg betragter det hele Jernbanenet som en Helhed, og til denne Helhed hører altsaa ogsaa Gøbjergbanen. Naar den altsaa en Gang er anlagt, er den jo i Virkeligheden et Aktiv; thi saa har man jo dog Udset til at vinde Noget for Fremtiden, selv om denne Bane ikke strax vil give noget Udbytte. Jeg maa dog strax tilføie, at jeg ikke just anser det for saa grumme utroligt, at Gøbjergbanen muligvis ret snart vil komme til at give noget Udbytte. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at man allerede derovre har begyndt at gjøre Skridt til at faae etableret Dampskibs fart paa Gøbjerg, og ser jeg hen til Forholdene, som de tilbiger være i Tønningen, saa er det jo noksom be- kjendt, at der over Tønningen fandt en meget stor Kvartertransport Sted til England; de Skibe, der gik derhen med Kvarter, tog da Kul tilbage, saa at en Del af de sydjydske Kjøb- stæder bleve forsynede med Kul fra Tønningen, idet de ad denne Vej fik dem lige saa billig

som ved at faae dem tilsendte Nord om Sla- gen, da Fragten for disse Kul var meget bil- lig. Jeg tror derfor, at der kan ventes en Indtægt af denne Bane før, end man er til- bøjelig til at tro det. Naar jeg før sagde, at jeg gjerne vilde stemme for en fornuftig Ud- videlse af Jernbanerne, saa er det naturligvis, fordi jeg virkelig tror, at det er rigtigt og klogt, at Staten saa vidt muligt udvikler Jernbanerne paa en fornuftig Maade. Jeg skal gjenkalde i de Herrers Erindring, at dengang man først begyndte paa Telegrafanlæg her i Landet, begyndte man ligesom med Jern- banerne; man lagde kun en Telegraf fra den ene store By til den anden og overlod det — paa Grund af den Modstand, det mødte i det daværende Rigsraad, maaffø endog blot hos en enkelt Mand — til Private at an- lægge de andre Ledninger til de mindre Byer. Desværre ere Jernbanerne jo ikke saa billige, at man kan gjøre det; men nu har jo Sagen med Hensyn til Telegraferne udviklet sig paa en anden Maade og vendt sig saaledes, at vi jo nu endog saa gaa til at anlægge Telegraf- stationer i Landsbyer, ja, endda til enkelte smaa Der; det har jeg ikke Noget imod, jeg stem- mer gjerne derfor; men jeg vilde kun ønske, at man vilde anlægge det samme Maal paa Jernbanerne; — hvad der naturligvis ikke kan ske saa hurtig og i saa stor Udstrækning som med Hensyn til Telegraferne — idet jeg som sagt er villig til at bære de deraf følgende Konsekvenser, og jeg vilde ønske, at En- hverformelst vilde gjøre det Samme. — Hvad dernæst angaar Indkomstskatten, der jo ogsaa har været Gjenstand for en stærk Debat her, da ligger Spørgsmaalet om den jo egent- lig ikke for, men det maa dog siges at ligge paa Bunden af Finantsloven, idet der jo som Supplement til den er forlangt det, der staar anført i den anden Lov, som endnu ikke ligger for her, og jeg anser mig derfor ikke uberetti- get til at udtale mig om den. Jeg skal da strax bemærke, at jeg ikke er nogen stor Gifter af Indkomstskat, og navnlig ikke af Indkomst- skatten, saaledes som den nu er indrettet. Desuagtet er jeg rede til i Alar at bevilge en Indkomstskat endog i den Form, hvori den er forlangt, fordi det forekommer mig, at man